

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. Кюстендил, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Симона Р. Цикова
в присъствието на прокурора И. И.
като разгледа докладваното от Мирослав М. Начев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211500600609 по описа за 2021 година

Прокурор при РП Кюстендил протестира присъда № 260066 от 20.10.2021г., постановена по нохд 427/2021г. по описа на Районен съд Дупница, с която подсъдимия Н. В. К. от ***** е признат за невинен в извършване на престъпление от общ характер по чл.216 ал.1 НК, като е оправдан по повдигнатото срещу него обвинение. Изразява се становище за неправилност и незаконосъобразност на присъдата, като се иска отменянето ѝ и постановяване на нова такава, с която подсъдимия да бъде признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение с налагане на наказание „лишаване от свобода“ в справедлив размер, чието изтърпяване бъде отложено по реда на чл.66 ал.1 НК.

Представителят на Окръжна прокуратура Кюстендил поддържа протеста, като изразява становище за отмяна на оправдателната присъда и постановяване на нова такава, с която К. да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение в съответствие с изложеното в протеста.

Подсъдимият настоява да бъде оправдан. Неговият защитник адв.А.

пледира за потвърждаване на първоинстанционния съдебен акт.

Окръжен съд Кюстендил, след цялостна проверка на събрания фактически и доказателствен материал, след неговото обсъждане поотделно и в съвкупност, приема за установено следното:

Фактическата обстановка е изяснена от страна на първоинстанционния съд в пълнота, като по делото са събрани в съответствие с процесуалния ред и в достатъчна степен доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. На базата на възприетите фактически обстоятелства и въз основа на анализ на доказателствения материал, извършен по реда на чл.305 ал.3 НПК, първоинстанционният съд законосъобразно и обосновано е приел, че подсъдимия Н. В. К. не е осъществил от обективна и субективна страна състав на визираното в обвинителния акт престъпление от общ характер по чл.216 ал.1 НК. Изводите на съда в тази насока са обосновани, като почиват на вярна интерпретация на доказателствата по делото.

Изложената от решаващия съд фактическа обстановка Окръжният съд приема за напълно изяснена и установена по несъмнен начин. От събраните по делото доказателства се установява накратко следното:

Подсъдимият Н. К. е роден на ***** в гр.С., като живее постоянно в ***** адрес : жк „*****“, ***** , ***** , ***** . Негови родители са В.Н. К., посочен като свидетел в списъка на лицата за призоваване към обвинителния акт, и П.Н.К., допусната до разпит в качеството на свидетел в съдебно заседание от 14.07.2021г. по почин на съда. В хода на съдебното следствие, в съдебно заседание от 09.09.2021г. и двамата се възползват от правото си по чл.119 НПК, като са отказали да свидетелстват по делото.

В ***** на квартал „*****“ в ***** , съседен на блока, в който живее подсъдимия, се намира жилището на Я.М.М.. Към периода ***** М. живеел преимуществено във ***, но често се прибирал в ***** , като жилището му се намирало на *** етаж във ***** от горепосочената сграда / ***** , ***** , ***** - справка ЕБД „Население“/. Поради отсъствието си от страната, Я. М. бил оставил ключ от апартамента си на свои съседи – св.М. Г.а и С.Н..

През есента на 2019г. срещу имуществото на Я. М. започнали посегателства, дело на неустановени в хода на наказателното производство лице или лица.

Най – напред, през м.септември 2019г. били нарязани всички гуми на лекия му автомобил м.“*****“ **** с регистрационен номер *****, оставен на паркинг пред блока. След като констатирал поврежданията, М. уведомил органите на полицията и съобщил за случилото се на част от своите съседи. Поговорил със С.Н. и му споделил, че предполага това да е дело на В. К. / баща на подсъдимия/, като поводът е връзката, която М. имал преди време със съпругата му П., и за която К. бил узнал.

Заради срязаните гуми М. се обадил на свой приятел – св.П.С., за да отмени уговорка за среща между двамата. Обяснил му какво се е случило. След няколко дни двамата се срещнали и М. обяснил на С., че се съмнява дали В. К. не е срязал гумите, заради това, че преди време е имал връзка със съпругата му П..

След известно време ауспуха на автомобила на М. бил запълнен с монтажна пяна.

По – късно през годината Я. М. заминал за *** и останал там до м.март 2020г.

На 7 февруари 2020г. в жилището на М. отишъл негов приятел - св.В.Х., във връзка с монтиране на нова кухня. Х. взел ключ от Г. и влязъл в апартамента. След като взел размерите, направил оглед на останалата част от жилището, за да види дали всичко е наред. При влизането си в една от стаите забелязал, че в стъклопакета има няколко дупки. Веднага изпратил на М. снимки по интернет и му се обадил, като при проведения разговор последният изразил подозрения, че това е сторено от „*****“. Впоследствие двамата отново разговаряли и Я. М. споделил с Х., че иска да се срещне с В. К., за да спрат посегателствата над имуществото му. Свидетелят останал с убеждението, че М. е правил опити да се свърже с К., тъй като първият му разказал че бащата на подсъдимия избягвал срещите.

След няколко дни счупеният прозорец видял и С.Н., който имал уговорка с М. периодично да проверява апартамента. Николов забелязал на пода в стаята няколко метални сачми със сферична форма. Свидетелят снимал счупения прозорец и по интернет изпратил снимките на М..

След като се прибрал в страната, Я. М. сменил счупения прозорец и с помощта на Николов почистил стаята.

На 10.04.2020г. М. забелязал, че в изолацията на една от външните стени на жилището е забито каменно паве, а ауспуха на автомобила му отново е запълнен с монтажна пяна. Направил снимки и ги изпратил на Х..

На 13.04.2020г. сутринта М. бил предупреден от съсед, че ауспуха на автомобила му отново е запълнен с монтажна пяна, за да я почисти преди палене на двигателя.

В следващите дни Я. М. общувал със св.Х. по интернет и споделил с него, че е решил да монтира на терасата на жилището си видеокамера, насочена към мястото от паркинга, на което обикновено оставя автомобила си. Свидетелят го посъветвал да я монтира в близост до автомобила, но това не било възможно поради липсата на захранване.

На 07.05.2020г., в тъмната част от денонощието, неустановено по делото лице от мъжки пол се приближило до паркирания лек автомобил, собственост на Я. М.. За кратко време, с носен от него твърд предмет лицето надрало на няколко места автомобила – по преден ляв калник, предна лява врата, задна лява врата, преден капак, преден десен калник, предна дясна врата и задна багажна врата, като на предния капак изрисувало голям мъжки полов член. Непосредствено след това лицето срязало с остър предмет задна дясна гума на автомобила и избягало.

На следващата сутрин Я. М. установил, че автомобила му е надраскан и прегледал записа от камерата. Прехвърлил частта от него, в която било записано лицето и посегателството върху автомобила, на личния си мобилен телефон. След това уведомил органите на полицията, тъй като имал нужда от протокол, който да представи пред застрахователното дружество. В тази връзка на същата дата – 07.05.2020г. било образувано ДП № 243/2020 по описа на РУ МВР Дупница и проведен оглед на местопроизшествие, а Я. М. бил разпитан като свидетел. При разпита посочил, че паркирал автомобила при блока на 06.05.2020г. около 22.30 ч. Допълнил, че не вижда основания и причини за повреждането, тъй като няма пререкания с други хора и не дължи пари.

Във връзка с образуваното ДП полицейски служител – св.М.Ф.н, на няколко пъти провел разговор със собственика на автомобила по повод на извършеното престъпление. Пред полиция Я. М. отново посочил, че не се съмнява в конкретно лице, няма проблеми и неуредени въпроси с други лица,

както и че притежава видеозапис на надраскването. Поел задължение да го предостави допълнително, но отново заминал за *** и не го сторил.

В дните след надраскването на автомобила Я. М. съобщил на множество свои познати и съседи за случилото се – св.В.ка П., М. Г.а, Б.Б., Д.Н.а, П.С., З.Г., В.Н., Г.С., С.Н., А.Р., като на част от тях показал видеозаписа, който съхранявал в телефона си. При разговорите си с част от тях – св.Г.а, Б., С., Н., Я. М. изразил подозрения, че надраскването на автомобила е дело на В. К., като причината е връзката му с неговата съпруга.

Я. М. изпратил видеозаписа на своя брат – св.М. М., както и на В.Х.. Впоследствие се чул по телефона с брат си и двамата обсъдили надраскването на автомобила и вероятния автор, като сред посочените в разговора възможности били това да е сторено от подсъдимия, от неговия баща или от друго, неизвестно лице. Я. М. споделил със своя брат подозренията си, че ако не пряк извършител, то поръчител е В. К.. Двамата братя често се чували по телефона и общували през интернет, като във връзка с посегателствата срещу неговото имущество Я. М. споделял съмнения, че тези действия са дело на В. К. или на негови приближени, както и че се чувства неудобно да посочва пред полицията вероятен извършител заради връзката си с П. К..

Я. М. също така споделил с брат си, че на няколко пъти вечер е виждал от апартамента си В. К., който седял в автомобила си и продължително наблюдавал жилището му. Разказал му и случка в питейно заведение в *****, при която след влизането си В. К. показал на сина си Я. М. и подсъдимия го заснел с камерата на мобилния си телефон. Поради всичко това, М. имал намерение да направи нов опит да се срещне с В. К., за да изяснят отношенията си.

На 18.05.2020г. Я. М. упълномощил с нотариално заверено пълномощно своя роднина – св.Х.А., да управлява лекия автомобил и да го представлява в тази връзка пред всички държавни и общински органи.

След известно време направеният от Я. М. видеозапис бил предоставен на обществена медия и разпространен в интернет. Видеозапис от камерата на Я. М., обхващащ времето от 09.00ч. на 06.05.2020г. до 10.00ч. на 07.05.2020г., бил съхранен като видеофайл на диск *. Дискът бил сред веществените доказателства по друго ДП – 448/2020, и с протокол от 13.10.2020г. бил допълнително приобщен като доказателство по ДП

243/2020г. С постановление на наблюдаващия прокурор от 04.06.2020г. ДП било спряно до издирване на извършителя на престъплението.

Видно от докладна записка на полицейски служител – л.24 от т.ІІ на ДП и писмо на РУ МВР Дупница от 20.10.2021г., на 01.08.2020г. следобяд е постъпил сигнал от М..А. от с.С., за това че нейният роднина Я. М. е изчезнал на 31.07.2020г. около 23.15ч. М. бил обявен за общодържавно издирване с телеграма № 17707 от 01.08.2020г. на ГДНП МВР С., като до 20.10.2021г. същият не е бил установен, въпреки издирването му.

Около месец след обявяването на Я. М. за издирване, св.М.Ф.н получил информация от лице, пожелало анонимност, според която извършител на надраскването на автомобила е „евентуално лицето Н. В. К.“. Предвид това, Ф. изготвил докладна записка до разследващия полицай, а последният предложил производството да бъде възобновено. С постановление на наблюдаващия прокурор от 23.09.2020г. производството по ДП било възобновено.

След възобновяване на производството били извършени допълнителни процесуално следствени действия, сред които и претърсвания на няколко жилища, обитавани и посещавани от подсъдимия Н. К.. В хода на едно от претърсванията, в апартамент в *****, ул.“*****“ *****, било открито черно на цвят зимно яке с качулка, което било иззето. В протокола за претърсване и изземване подсъдимият посочил, че якето е негово и го ползва при каране на ски.

На 25.09.2020г. бил извършен оглед на лекия автомобил на Я. М., като уврежданията по него били описани в съставения протокол. В хода на огледа било извършено и фотозаснемане, като кадрите били приложени към протокола за оглед на местопроизшествие.

В хода на ДП от св.М. М. и В.Х. на електронни носители били доброволно предадени данни за водена по интернет електронна кореспонденция между тях и Я. М., включително и такива за комуникация между него и трети лица.

Освен това, на 21.10.2022г. по реда на чл.223 ал.1 вр.чл.141 НК пред съдия бил разпитан свидетел с тайна самоличност и идентификационен № 1. В хода на съдебното следствие, този свидетел е разпитан в с.з. от 29.09.2021г.,

като посочва че познава бащата на подсъдимия от години, както и самия подсъдим. Свидетелят твърди, че е провеждал разговори с В. К., в хода на които К. му е споделял, че неговия син е надраскал автомобила на Я. М., а в присъствието и на други хора е коментирал, че това са кокошкарски и несериозни работи. Подсъдимият Н. К. чул част от критиките на баща си, но не му отговорил.

Видно от експертно заключение на в.л.З.Т., нанесената материална щета на лекия автомобил на Я. М. възлиза на 1 150 лв.

Видно от експертното заключение на в.л.Д., на изследвания от него видеофайл представлява цифров презапис от оригинален файл, записан върху твърдия диск на компютърна видеоохранителна система. Данните за записа посочват, че същият е регистриран на 07.05.2020г., без да могат да се установят точните дата и час на заснемане.

При прегледа на записа в.л. е установило, че за времето от 5–та до 56–та секунда от началото на записа, в дясно на полезрението на камерата се появява лице от мъжки пол, със среден до висок ръст, със слабо телосложение и с нормална походка. Лицето е облечено с тъмно яке със светла част в областта на раменете и с поставена на главата качулка, която скрива напълно лицевите му черти. След появяването му в кадър, лицето започва да обикаля около паркиран лек автомобил „**** ****“ с **** цвят, чийто контролен номер не може да бъде установен. Същевременно, с предмет в дясната ръка започва да извършва действия, наподобяващи драскане боята на автомобила.

Според в.л.Д., изображенията на лицето, извлечени от видеозаписа, заемат изключително малка част от общата площ на кадъра и не съдържат устойчиво различни общи и частни идентификационни признаци, като са негодни за лицево идентификационно изследване.

От страна на в.л.Я. са изготвени експертни заключения въз основа на изследване на доброволно предадени от М. М. и В.Х. данни. Към заключенията били приложени разпечатки на установените данни за комуникация.

Така изложената фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните по делото доказателства - показания на свидетели, част от които дадени пред първоинстанционния съд, други - прочетени по реда на

чл.281 ал.5 НПК, от посочените в хода на изложението писмени документи, от експертните заключения на вещите лица. Същата не се различава от приетата от страна на районния съд, като въззивният такъв споделя извода на РС Дупница, че показанията на свидетеля с тайна самоличност не следва да се приемат безкритично, като на част от тях не може да се даде вяра. Съображенията за това са посочени от страна на първоинстанционния съд подробно и последователно, като окръжният съд ги споделя напълно и не намира за необходимо да ги преповтаря.

Изложените от страна на прокурора съображения, развити в допълнително подадените мотиви към постъпилия протест, не могат да бъдат споделени.

На първо място, от страна на районния съд е направен подробен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства, най – вече на показанията на разпитаните свидетели. Както вече бе посочено, този анализ е извършен в съответствие с разпоредбите на НПК и след провеждане на съдебно следствие, в хода на което са приобщени събраните доказателства. Действително, при обсъждане показанията на разпитаните по делото свидетели, първоинстанционният съд е използвал прием за разделянето им в няколко отделни групи. Но това разделяне не е довело до затруднения при оценката на тяхната достоверност и относимост към предмета на доказване, нито до едностранчивост и субективност при съпоставянето им. И след дължимия анализ е направен обективен и законосъобразен извод – от доказателствата по делото не се установява Н. К. да е автор на престъплението, описано в обвинителния акт.

В конкретния случай липсват очевидци, които да са възприели пряко извършването на престъплението, включително и такива, които да са в състояние да дадат сведения за самоличността на дееца. Лицето, извършило повреждането на лекия автомобил, е заснето от монтираната от М. охранителна камера. Но с оглед техническите параметри на изготвения видеозапис, отдалечеността на камерата от паркирания автомобил и нейното разположение, както и предвид облеклото на дееца / поставена качулка/, установените от вещото лице Д. индивидуализиращи го признаци, далеч не позволяват неговата идентификация.

Твърдения за съпричастност на подсъдимия към извършеното

престъпление се съдържат единствено в показанията на свидетеля с тайна самоличност. При това този свидетел също не е очевидец на престъплението, а пресъздава информация, съобщена му по негови твърдения от бащата на подсъдимия Н. К.. Що се отнася до показанията на останалите свидетели досежно предмета на доказване, то те разкриват съмненията на Я. М., споделени лично от него пред тях като негови близки и познати, а именно - че посегателствата над имуществото му се дължат на действия на В. К. или негови приближени, както и че поводът за това се корени в негова интимна връзка.

Както бе посочено, показанията на свидетеля с тайна самоличност и идентификационен № 1 не могат да се приемат безрезервно и районният съд е мотивирал подробно своите изводи в тази насока. Но дори тези показания да бяха напълно обективни, житейски логични и последователни, то законодателят изрично е предвидил забраната по чл.124 НПК. А именно - че обвинението, съответно осъдителната присъда, не могат да се основават единствено на показания на свидетели, дадени по реда на чл.141 НПК.

Изводът на прокурора, че именно подсъдимият Н. К. е автор на престъплението, не може да бъде споделен и подкрепен. Обвинението срещу К. не е доказано по несъмнен и безспорен начин, като постановяването на осъдителна присъда в конкретния случай би почивало на предположения. На практика, единствените данни в подкрепа на обвинителната теза се съдържат в донесение на анонимен полицейски информатор, според което повреждането на автомобила „евентуално“ е извършено от подсъдимия, както и обсъдените вече показания на свидетеля с тайна самоличност.

Извън това, на досъдебното производство и при разглеждане на делото от страна на РС Дупница не са допуснати съществени отстраними нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на права, което да налага отмяна на присъдата.

Предвид това, въззивният съд намира атакуваната присъда за правилна и законосъобразна. Подаденият протест се явява неоснователен, като изложените в него доводи не могат да бъдат споделени, по горните съображения. С оглед на изложеното, въззивният съд приема че РС Дупница е постановил присъда, която следва да бъде потвърдена.

Окръжният съд, на основание чл.334 т.6 вр.чл.338 НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260066 от 20.10.2021г., постановена по
нохд 427/2021г. по описа на Районен съд Дупница.

Решението не подлежи на протестиране и обжалване.

До страните да се изпратят съобщения по чл.340 ал.2 НПК, че
решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____